

opusdei.org

En gudomlig gåva till människorna

En text av biskop Javier Echevarría, prelat av Opus Dei, som man kan finna i boken "Itinerarios de vida cristiana" (Krisktna livsvägar). Boken samlar några reflexioner rörande den kristnes levnadssätt och uppdrag.

2004-09-01

Efter att själv ha skapat våra första förfäder, lät Herren Adam och Eva få del av hans makt. Första Mosebok förklarar det i mycket tydliga

ordalag: ”Gud välsignade dem och sade: ´Var fruktsamma och föröka er, fyll upp jorden och lägg den under er.´”

Johannes Paulus II kommenterar texten på följande sätt:

“Skapelsemysteriet (*till Guds avbild skapade han dem*) hänger ihop med uppmaningen att fortplanta sig (*var fruktsamma och föröka er och uppfyll världen*), med världens och tidernas föränderlighet, med detta *fieri* (denna utveckling) som är en nödvändig följd av skapelsens metafysiska beskaffenhet: förgängligheten.” Att ge människan gåvan att kunna fortplanta sig innebar att den gudomliga visheten visade en storartad tillit till mänskligheten. En tillit som under loppet av mänsklighetens historia gång på gång har stött sig mot människans moraliska svaghet och hennes förslagenhet och list.

Adam var en intelligent och ansvarskännande människa, frikostig, i stånd till att ge av sig själv utan förbehåll, och på samma gång utsatt för otaliga frestelser. Den värsta av alla: den hemliga ambitionen att konkurrera med Gud och vara jämbördig med Honom. Hur kan vi inte komma att tänka på ormens list när vi idag ser på några av de senaste vetenskapliga *erövringarna* som är resultatet av människans förmåtenhet? Jag refererar till produktion genom in vitro befruktning av mänskliga embryon, nedfrysningen och lagringen av dem och dessas förutsebara användande som material för olika experiment. Och särskilt tänker jag på det vanvettiga försöket att klona en mänsklig varelse.

Gud har givit människan stor makt, men Han har också önskat att det mänskliga släktet deltar på samma

villkor i den gudomliga handling som fick världsalltet och människan att bli till, dvs. i utövandet av kärlek, med viljan att sträva efter medmänniskornas bästa, önskan att ge sig hän och att låta andra människor ta del av det goda som vi själva har fått ta emot, med ett ord: Självutgivelse.

Som den helige Josemaría Escrivá påpekar: “Äktenskapet är ett sakrament som gör två kroppar till ett enda kött (...). Herren helgar och välsignar mannens kärlek till kvinnan och kvinnans till mannen: Han har velat att inte bara deras själar utan även deras kroppar skall förenas. Ingen kristen, vare sig han är kallad till äktenskapet eller inte, kan därför förakta detta förbund”. *(Det är Kristus som går förbi, punkt 24)*

(Ur boken ”Itinerarios de vida cristiana” Editorial Planeta, 2001)

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/en-gudomlig-gava-till-
manniskorna/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/en-gudomlig-gava-till-manniskorna/) (2025-08-11)